

När andra faller...

Men Guds fasta grund består och har detta sigill: Herren känner de sina, och: Var och en som åkallar Herrens namn ska hålla sig borta från orättfärdighet (2 Tim 2:19).

Här finner vi två betydelsefulla personer, sannolikt högt värderade i församlingen, som avföll från sanningen... (och) dessa olycksaliga gick inte under ensamma, utan ”*vände upp och ner på tron för vissa*” (v.18)... När människor på stridsfältet iakttar ett sådant fall hos dem som stod vid deras sida, eller gick före dem, så slår deras hjärtan genast larm, för att inte nästa kula skall döda också dem... Till sådana riktar aposteln dessa ord... Han tar för givet att några ska falla av och att några som tidigare verkade övertygade har fallit av och ändå skriver han: ”*Guds fasta grund består.*” För att bevisa detta påvisar aposteln en dubbel försäkran:

1. Guds utkorelse och förutkänedom. ”*Gud känner de sina*”... Gud inte bara *känner* de sina, på samma sätt som kan känner alla andra människor... men han har ett *särskilt* öga till dem som är hans och en särskild omsorg om dem så väl som en särskild kärlek. Detta är så att säga det privata och fördolda inseglet som alla Guds barn får äga som sin säkerhet.

2. Ett mer uppenbart insegel är deras helgelse... För liksom aposteln inte ville att andras felsteg skulle någon på fall; så ville han heller inte att andras säkerhet på några villkor skulle orsaka en falsk visshet. Liksom en skicklig läkare, som skriver ut en stark medicin mot att ge upp vid åsynen av andras fall, säger han till dem, att de som är Guds byggnad kommer att stå fasta; han ger dem instruktioner om hur de ska använda medicinen, så att den inte, om de försummar den, medverkar till försämring.

Puritan Sermons, Band 4, sid 265-266